

॥ शिवानन्द लहरि ॥

कलाभ्यां चूडालङ्कृतशशिकलाभ्यां निजतपः-
फलाभ्यां भक्तेशु प्रकटितफलाभ्यां भवतु मे ।
शिवाभ्यामस्तोकत्रिभुवनशिवाभ्यां हृदि पुन-
रभवाभ्यामानन्दस्फुरदनुभवाभ्यां नतिरियम् ॥ १॥

गलन्ती शंभो अब्धरितसरितः किन्निघ्नरजो
दलन्ती धीकुल्यासरणिषु पतन्ती विजयताम् ।
दिशन्ती संसारभ्रमणपरितापोपशमनं
वसन्ती मच्छेतोहृदभूषि शिवानन्दलहरी ॥ २॥

त्रयीषेद्यं हृद्यं त्रिपुरहरमाद्यं त्रिनयनं
जटाभारोदारं चलदुरगहारं मृगधरम् ।
महादेवं देवं मयि सदयतावं पशुपतिं
चिदालम्बं साम्बं शिवमतिविडम्बं हृदि भजे ॥ ३॥

सहस्रं वरतन्त्रे जगति विबुधाः स्फुद्रफलदा
न मन्ये स्वप्ने वा तदनुसरणं तत्कृतफलम् ।
हरिव्रह्मदीनामापि निकटभाजामसूलभं
चिरं याचे शंभो तव पदांभोजभजनम् ॥ ४॥

स्मृतौ शास्त्रे ब्रह्मे शकूनकवितागानफणितौ
पुराणे मन्त्रे वा स्तुतिनटनहास्येष्वचतुरः ।
कथं राज्ञां प्रीतिरभवति मयि कोहं पशुपते
पशुं मां सरवज्ज प्रथित कृपया पालय विभो ॥ ५॥

घटो वा मृत्पिण्डोप्यणुरपि च धूमोर्गिरचलः
पटो वा तन्तुरवा परिहरति किं घोरशमनम् ।
वृथा कर्णश्लोभं बहसि तरसा तरकवचसा
पदाङ्गोजं शंभोरभज परमसौख्यं वरज सुधीः ॥ ६॥

মনস্তে পাদাৰ্জে নিৰসতু ৰচঃ স্তোত্রফণিতৌ
করৌ চাভ্যৰচায়াং শ্ৰুতিৰপি কথাকৰণনৰিধৌ ।
তৰ ধ্যানে বুদ্ধিৰনয়নযুগলং মূৰিতৰিভৰে
পরग्रन्थान् कैरवा परमशिर्ष जाने परमतः ॥ ७॥

যথা বুদ্ধিঃ শুভ্রৌ রজতমিতি কাচাশ্মনি মণি-
রজলে পৈষ্টে ক্ষীরং ভবতি মৃগতৃশাসু সলিলম্ ।
তথা দেবভ্রান্ত্যা ভজতি ভবদন্যং জডজনো
মহাদেবেশং ত্বাং মনসি চ ন মত্বা পশুপতে ॥ ৮॥

গভীৰে কাসারে বিশতি ষিজে য়োরষিপিনে
বিশালে শৈলে চ ভ্রমতি কুসুমারথং জডমতিঃ ।
সমরৈপ্যকং চেতঃ সরসিজমুমানাথ ভবতে
সুখেনাবস্থাতুং জন ইহ ন জানাতি কিমহো ॥ ৯॥

নরত্বং দেবত্বং নগৰনমৃগত্বং মশকতা
পশুত্বং কীটত্বং ভবতু বিহগত্বাদি জননম্ ।
সদা ত্বত্পাদাৰ্জস্মরণপরমানন্দলহরী-
বিহারাসক্তং চেদ্দ্যমিহ কিং তেন ৰপুষা ॥ ১০॥

ৰটুরবা গেহী বা যতিৰপি জটী বা তদিতরো
নরো বা যঃ কশ্চিদভবতু ভব কিং তেন ভবতি ।
যদীযং হৃত্পদ্যং যদি ভবদধীনং পশুপতে
তদীযস্তবং শংভো ভবসি ভবভারং চ ৰহসি ॥ ১১॥

গুহায়াং গেহে বা বহিৰপি ৰনে ৰাদ্ৰিশিখরে
জলে বা ৰহেনা বা ৰসতু ৰসতেঃ কিং ৰদ ফলম্ ।
সদা যস্যৈৰান্তঃকরণমপি শংভো তৰ পদে
স্থিতং চেদ্যোগোসৌ স চ পরমযোগী স চ সুখী ॥ ১২॥

অসারে সংসারে নিজভজনদূৰে জডধিয়া

ভ্রমন্তঃ মামন্ধঃ পরমকৃপয়া পাতুমুচিতম্ ।
মদন্যঃ কো দীনস্তৰ কৃপণরক্ষাতিনিপুণ-
স্তৰদন্যঃ কো বা মে ত্ৰিজগতি শৰণ্যঃ পশুপতে ॥ ১৩॥

প্ৰভুস্তৰং দীনানাং খলু পরমবন্ধুঃ পশুপতে
প্ৰমুখোহং তেষামপি কিমুত বন্ধুত্বমনযোঃ ।
ত্বযৈৰ ক্ষন্তব্যঃ শিৰ মদপরাধাশ্চ সকলাঃ
প্ৰযত্তাক্ৰতৰযং মদৰনমিযং বন্ধুসৰণিঃ ॥ ১৪॥

উপেক্ষা নো চেৎ কিং ন হরসি ভৰদধ্যানৰিমুখাং
দুৰাশাভূষিষ্ঠাং বিধিলিপিমশক্তো যদি ভবান্ ।
শিৰস্তদৈৰধাত্ৰং ন নখলু সুৰ্বত্তং পশুপতে
কথং বা নিরাত্তং কৰনখমুখেনৈৰ লুলিতম্ ॥ ১৫॥

বিৰিঞ্চিওঁৰদীৰঘায়ুৰভৰতু ভৰতা তত্পৰশিৰ-
শ্চতুষ্কং সংৰক্ষ্যং স খলু ভূৰি দৈন্যং লিখিতবান্ ।
বিচাৰঃ কো বা মাং বিশদ কৃপয়া পাতি শিৰ তে
কটাক্ষৰযাপাৰঃ স্বৰযমপি চ দীনাৰনপৰঃ ॥ ১৬॥

ফলাদ্বা পুণ্যানাং মযি কৰুণয়া বা ত্বযি বিভো
প্ৰসন্নোপি স্বামিন্ ভৰদমলপাদাৰ্জযুগলম্ ।
কথং পশ্যেযং মাং স্তংগযতি নমঃ সংভ্ৰমজুঘাং
নিলিম্পানাং শ্ৰোণিৰিনজকনকমাণিক্যমকুটৈঃ ॥ ১৭॥

ত্বমেকো লোকানাং পরমফলদো দিবযপদৰীং
বহন্তস্তৰনুলাং পুনৰপি ভজন্তে হৰিমুখাঃ ।
কিযদ্বা দাক্ষিণ্যং তৰ শিৰ মদাশা চ কিযতী
কদা বা মদ্রক্ষাং বহসি কৰুণাপূৰিতদৃশা ॥ ১৮॥

দুৰাশাভূযিষ্ঠে দুৰধিপগৃহদ্বাৰঘটকে
দুৰন্তে সংসারে দুৰিতনিলয়ে দুঃখজনকে ।
মদাযাসং কিং ন বযপনযসি কস্যোপকৃতযে
ৰদেযং প্ৰীতিশ্চেত্তৰ শিৰ কৃতারথাঃ খলু বযম্ ॥ ১৯॥

সদা মোহাটৰযাং চৰতি যুৰতীনাং কুচগিরৌ
নটত্যাশাশাখাস্বৰটতি ঝাটীতি শ্বেৰমভিতঃ ।
কপালিন্ ভিক্ষা মে হৃদযকপিমতান্তচপলং
দৃঢ়ং ভক্ত্যা বদ্ধবা শিৰ ভৰদধীনং কুরু ষিভো ॥ ২০॥

ধৃতিস্তংভাধাৰাং দৃঢ়গুণনিবদ্ধাং সগমনাং
ষিচিত্ৰাং পদ্মাঢ্যাং প্ৰতিদিবসসন্মাৰগঘটিতাম্ ।
স্মৱারে মচ্চেতঃস্ফুটপটকুটীং প্ৰাপ্য ষিশদাং
জয স্বামিন্ শক্ত্যা সহ শিৰগণৈঃ সেৰিত ষিভো ॥ ২১॥

প্ৰলোভাদৈৱৱৰথাহৰণপৱতন্ত্ৰো ধনিগৃহে
প্ৰবেশোদ্যুক্তস্‌সন্ ভ্ৰমতি বল্লধা তস্কৰপতে ।
ইমং চেতশ্চোৱং কথমিহ সহে শংকৰ ষিভো
তৰাধীনং কৃত্বা মযি নিৱপৱাধে কুরু কৃপাম্ ॥ ২২॥

কৰোমি ত্বত্পূজাং সপাদি সুখদো মে ভৰ ষিভো
ষিধিত্বং ষিষুত্বং দিশসি খলু তস্যাঃ ফলমিতি ।
পুনশ্চ ত্বাং দ্ৰষ্টুং দিৰি ভুৰি ৰহন্ পক্ষিম্‌গতা-
মদৃষ্টবা তত্তেখদং কথমিহ সহে শংকৰ ষিভো ॥ ২৩॥

কদা বা কৈলাসে কনকমণিসোধে সহগণৈ-
ৱৰসন্ শংভোৱগ্ৰে স্ফুটঘটিতমুৱধাঙলিপুটঃ ।
ষিভো সাম্ব স্বামিন্ পৱমশিৰ পাহীতি নিগদন্
ষিধাণাং কল্পান্ ক্ষণমিৰ ষিনেঘ্যামি সুখতঃ ॥ ২৪॥

স্তবৈৱব্ৰহ্মাদীনাং জযজযৰচোভিৱিনযমিনাং

গণানাং কেলীভিরমদকলমহোক্ষস্য ককুদি ।
স্থিতং নীলগ্রীৰং ত্ৰিনয়নমুমাল্লিষ্টৰপুষং
কদা ত্ৰাং পশ্যেযং করধৃতম্গং খণ্ডপৰশুম্ ॥ ২৫॥

কদা বা ত্ৰাং দৃষ্টবা গিরিশ তৰ ভৰযাঙ্গিষ্ময়ুগলং
গৃহীত্ৰা হস্তাভ্যাং শিরসি নযনে বক্ষসি বহন্ ।
সমাল্লিষ্যাত্ৰায় স্ফুটজলজগন্ধান্ পৰিমলা-
নলাভ্যাং ব্ৰহ্মদৈৱমুদমনুভৰিষ্যামি হৃদযে ॥ ২৬॥

করস্বেথ হেমাৱ্ৰৌ গিরিশ নিকটস্বেথ ধনপতো
গৃহস্বেথ স্ৰবভূজামরসুরভিচিন্তামণিগণে ।
শিরস্বেথ শীতাংশৌ চরণযুগলস্বেথখিলশুভে
কমরথং দাস্যেহং ভৰতু ভৰদরথং মম মনঃ ॥ ২৭॥

সাক্ৰপ্যাং তৰ পূজনে শিব মহাদেবেতি সংকীরতনে
সামীপ্যাং শিবভক্তিধুরাজনতাসাংগত্যসংভাষণে ।
সালোক্যং চ চরাচরাত্মকতনুধ্যানে ভৰনীপতে
সায়ুজ্যং মম সিদ্ধমত্ৰে ভৰতি স্বামিন্ কৃতারেথাস্ম্যহম্
॥ ২৮॥

ত্ৰত্পাদান্‌বুজমরচয়ামি পৰমং ত্ৰাং চিন্তয়াম্যন্বহং
ত্ৰামীশং শরণং বরজামি বচসা ত্ৰামেৰ যাচে বিভো ।
বীক্ষাং মে দিশ চাক্ষুষীং সৰুৰুগাং দিবৈযশ্চিরং প্ৰাৰিথতাং
শংভো লোকগুরো মদীযমনসঃ সোখ্যোপদেশং কুরু ॥ ২৯॥

বস্বেত্ৰাদ্ধুতৰিধৌ সহস্ৰকরতা পুষ্পাৰচনে বিষ্ণুতা
গন্ধে গন্ধবহাত্মতন্নপচনে বরিহরমুখাধ্যক্ষতা ।
পাত্ৰে কাঞ্চনগরভতাস্তি মযি চেদ্ বালেন্দুচুডামণে
শুশ্ৰুষাং করবাণি তে পশুপতে স্বামিন্ ত্ৰিলোকীগুরো ॥ ৩০॥

নালং বা পৰমোপকারকমিদং ত্ৰেবকং পশুনাং পতে

पश्यान् कुम्भिगतान् चराचरगणान् बाह्यस्थितान् रक्षितुम् ।
सरबामरत्यपलायनोषधमतिज्वालाकरं भीकरं
निष्किपुः गरलं गले न गिलितं नोद्गीरगमेरु त्रया ॥ ३१॥

ज्वालोग्रः सकलामरातिभयदः क्षेबलः कथं वा त्रया
दृष्टः किं च करे धृतः करतले किं पक्वजंबुफलम् ।
जिहवायां निहितश्च सिद्धघुटिका वा कण्ठदेशे भृतः
किं ते नीलमणिरिषभूषणमयं शंभो महात्मान् वद ॥ ३२॥

नालं वा सकृदेव देव भवतः सेवा नतिरवा नूतिः
पूजा वा स्मरणं कथाश्रवणमप्यालोकनं मादृशम् ।
स्वामिन्निश्चिखरदेवतानुसर्गायासेन किं लभ्यते
का वा मुक्तिरितः कुतो भवति चेत् किं प्रार्थनीयं तदा
॥ ३३॥

किं ब्रूमस्तु साहसं पशुपते कस्यास्ति शंभो भव-
दैधर्यं चेद्दशमात्मानः स्थितिरियं चान्यैः कथं लभ्यते ।
भ्रश्याद्देवगणं त्रसन्मुनिगणं नश्यात्प्रपञ्चं लयं
पश्यान्निरभय एक एव विहरतानन्दसान्द्रो भवान् ॥ ३४॥

योगक्षेमधुरंधरस्य सकलश्रेयःप्रदोद्योगिनो
दृष्टादृष्टमतोपदेशकृतिनो बाह्यान्तरव्यापिनः ।
सरबज्जस्य दयाकरस्य भवतः किं वेदितव्यं मया
शंभो त्रयं परमान्तरुद् इति मे चित्ते स्मराम्यन्वहम् ॥ ३५॥

भक्तो भक्तिगुणार्बुते मुदमतापूरेण प्रसन्ने मनः
कुण्ठे साम्ब तवाङ्घ्रिपल्लवयुगं संस्थाप्य संविच्छलम् ।
सत्त्वं मन्त्रमुदीरयन्निजशरीरागारशुद्धिः बहन्
पुण्याहं प्रकटीकरोमि रुचिरं कल्याणमापादयन् ॥ ३६॥

आम्नायाम्बुधिमादरेण सुमनस्संघाः समुद्यन्मनो

मन्थानं दृढभक्तिरज्जुसहितं कृत्वा मथित्वा ततः ।
सोमं कल्पतरुं सुपरबसुरभिं चिन्तामणिं धीमतां
नित्यानन्दसुधां निरन्तररमासोभाग्यामातन्बते ॥ ७७॥

प्राक्पुण्याचलमारगदरिशतसुधामुरितःप्रसन्नः शिबः
सोमः सद्गुणसेवितो मृगधरः पुराणस्तमोमोचकः ।
चेतः पुङ्करलक्षितो भवति चेदानन्दपाथोनिधिः
प्राग्लेभ्यन विजृम्भते सुमनसां वृत्तिस्तदा जायते ॥ ७८॥

धरेमा मे चतुरङ्घ्रिकः सूचरितः पापं विनाशं गतं
कामक्रोधमदादयो विगलिताः कालाः सुखाङ्किताः ।
ज्ञानानन्दमहोषधिः सुफलिता कैबल्यानाथे सदा
मान्ये मानसपुण्डरीकनगरे राजावतंसे स्थिते ॥ ७९॥

धीयन्नेत्रेण बचोघटेन कविताकुल्योपकुल्याक्रमै-
रानीतैश्च सदाशिवस्य चरिताञ्जोराशिदिबयाम्भैः ।
हृत्केदारयुताश्च भक्तिकलमाः साफल्यमातन्बते
दुरिभङ्गान् मम सेवकस्य भगवन् विश्वेश त्रीतिः कूतः ॥ ८०॥

पापोत्पातविमोचनाय रुचिरैश्वर्याय मृत्युञ्जय
स्तोत्रेध्याननतिप्रदक्षिणसपर्यालोकनाकरणे ।
जिह्वाचिंतशिरोङ्घ्रिहस्तनयनश्रोत्रैरहं प्रारिखतो
मामाञ्जोपय तन्निरूपय मुहुरमामेव मा मेवचः ॥ ८१॥

गङ्गीरां परिखापदं घनधृतिः प्राकार उदयदुग्ग-
स्तोमश्चाप्तुबलं घनेन्द्रियचयो द्वाराणि देहे स्थितः ।
विद्यावस्तुसमृद्धिरित्याथिलसामग्रीसमेते सदा
दुरगातिप्रियदेव मामकमनोदुरेग निवासं कुरु ॥ ८२॥

मा गच्छ अमितास्ततो गिरिश भो मयेव वासं कुरु
स्वामिन्नादिकिरात मामकमनःकान्तरसैमान्तरे ।

বরতন্তে বলশো মৃগা মদজুষো মাত্সর্যমোহাদয়-
স্তান্ হত্বা মৃগযাৰিনোদৰুচিৱালাভং চ সংপ্রাপস্যসি
॥ ৪৩॥

করলগ্নমৃগঃ করীন্দ্রভঙ্গো
ঘনশারদুলবিখণ্ডনোস্তজন্তুঃ ।
গিরিশো বিশদাকৃতিশ্চ চেতঃ-
কুহরে পঞ্চমুখোস্তি মে কুতো ভীঃ ॥ ৪৪॥

ছন্দঃশাখিশিখানিৰতৈরিদ্বৰজবরৈঃ সংসেৰিতে শাস্বতে
সোখ্যাপাদিনি খেদভেদিনি সুধাসারৈঃ ফলৈরদীপিতে ।
চেতঃপক্ষিশিখামণে ত্যজ বৃথাসংচারমন্যৈরলং
নিত্যং শংকরপাদপদ্মযুগলীনীড়ে বিহারং কুরু ॥ ৪৫॥

আকীরেণ নখরাজিকান্তিৰিভবৈরুদ্যত্সুধাবৈভবৈ-
রাধোতেপি চ পদ্মরাগললিতে হংসবরজৈরাশ্রিতে ।
নিত্যং ভক্তিবধুগণৈশ্চ রহসি স্বেৰচ্ছাৰিহারং কুরু
স্থিত্বা মানসরাজহংস গিরিজানাথাঔষসোধান্তরে ॥ ৪৬॥

শংভূধ্যানবসন্তসংগিনি হৃদারামেষজীরণচ্ছদাঃ
স্রস্তা ভক্তিলতাচ্ছটা বিলসিতাঃ পুণ্যপ্রবালশ্রিতাঃ ।
দীপান্তে গুণকোরকা জপৰচঃপুষ্পাণি সন্দ্বাসনা
জ্ঞানানন্দসুধামরন্দলহরী সংৰিফলাভূনতিঃ ॥ ৪৭॥

নিত্যানন্দরসালয়ং সুরমুনিম্বান্তাম্বুজাতাশ্রয়ং
স্বৰচ্ছং সদ্দ্বিৰজসেৰিতং কলুষহৃত্সন্দ্বাসনাৰিঙ্কিতম্ ।
শংভূধ্যানসরোবরং বরজ মনো হংসাবতংস স্থিরং
কিং ক্ষুদ্রাশ্রয়পল্ললভ্রমণসংজাতশ্রমং প্রাপস্যসি ॥ ৪৮॥

আনন্দামৃতপুরিতা হরপদাঙ্গোজালবালোদ্যতা
স্বেথরোপঘ্নমুপেত্য ভক্তিলতিকা শাখোপশাখানিৰতা ।

উচ্ছৈরমানসকাযমানপটলীমাক্রম্য নিঙ্কল্লঘা
নিত্যাভীষ্টফলপ্রদা ভবতু মে সত্करमसंवरिधता ॥ ४९॥

सन्कारंभविर्जुतः श्रुतिशिरस्थानान्तराधिष्ठितः
सप्रेमभ्रमराभिराममसकृं सदवासनाशोभितम् ।
भोगीन्द्राभरणं समस्तसुमनःपूजां गुणाङ्कितः
सेवे श्रीगिरिमल्लिकारजुनमहालिङ्गं शिबालिङ्गितः ॥ ५०॥

भङ्गीच्छानटनोत्कटः करमदिग्राही स्फुरन्माधवा-
ह्लादो नादयुतो महासितवपुः पञ्चेऽघुणा चादृतः ।
सत्पङ्कः सुमनोबनेषु स पुनः साम्फान्मुदीये मनो-
राजीरे भ्रमराधिपो विहरतां श्रीशैलबासी विभुः ॥ ५१॥

कारुण्यमृतरिषणं घनविपद्ग्रीष्मच्छिदाकरमठः
विद्यासस्यफलोदयाय सुमनःसंसेवयमिच्छाकृतिम् ।
नृत्यदभक्तमयुरमद्रिनिलयं चण्डजटामण्डलं
शंभो बाष्पति नीलकण्ठर सदा त्वां मे मनश्चातकः
॥ ५२॥

आकाशेन शिथी समस्तफणिनां नेत्रो कलापी नता-
नुग्राहिप्रणरोपदेशनिनदैः केकीति यो गीयते ।
श्यामां शैलसमुद्भवां घनरुचिं दृष्ट्वा नटन्तुं मुदा
वेदान्तोपबने विहाररसिकं तं नीलकण्ठं भजे ॥ ५३॥

सन्काशरमदिनात्ययो हरिकराघातप्रभुतानक-
धवानो वारिदगविजतं दिविषदां दृष्टिच्छटा चण्डला ।
भक्तानां परितोषवाष्पविततिरवृष्टिरमयुरी शिवा
यस्मिन्नुज्ज्वलताण्डुलं विजयते तं नीलकण्ठं भजे ॥ ५४॥

आद्यायामिततेजसे श्रुतिपदैरेवद्याय साध्याय ते
विद्यानन्दमयात्रने त्रिजगतः संरक्षणेद्योगिने ।

ধ্বেযাযাখিলযোগিভিঃ সুরগণৈরেগযায মাযাৰিনে
সম্যক্তাণ্ডৰসংভ্ৰমায জটিনে সেযং নতিঃ শংভৰে ॥ ৫৫॥

নিত্যয ত্ৰিগুণাত্মনে পূৰ্জিতে কাত্যযনীশ্ৰেযসে
সত্যাদিকুটুম্বিনে মুনিমনঃ প্ৰত্যক্ষচিন্মুরতযে ।
মাযাসৃষ্টজগত্ৰযায সকলামাযান্তসংচাৰিণে
সাযং তাণ্ডৰসংভ্ৰমায জটিনে সেযং নতিঃ শংভৰে ॥ ৫৬॥

নিত্যং স্বেবাদৰপোষণায সকলানুদ্दिश्य বিত্তাশযা
ৰযৰথং পৰ্যটনং কৰোমি ভৰতঃ সেৰাং ন জানে ষিভো ।
মজ্জন্মান্তৰপুণ্যপাকবলতস্তৰং শৰৰ সৰৰান্তৰ-
স্তিষ্ঠস্যেৰ হি তেন বা পশুপতে তে রক্ষনীযোস্যম্যহম্ ॥ ৫৭॥

একো ঝাৰিজবান্ধৰঃ ক্ষিতিনভো ৰযাপ্তং তমোমণ্ডলং
ভিত্ত্বা লোচনগোচৰোপি ভৰতি ত্বং কোটিসূৰ্যপ্ৰভঃ ।
ৰেদ্যঃ কিন্ন ভৰস্যাহো ঘনতৰং কীদৃগভৰেণ্মত্তম-
স্তত্সৰৰং ৰযপনীয মে পশুপতে সাক্ষাত প্ৰসন্নো ভৰ ॥ ৫৮॥

হংসঃ পদ্মৰনং সমিচ্ছতি যথা নীলাম্বুদং চাতকঃ
কোকঃ কোকনদপ্ৰিয়ং প্ৰতিদিনং চন্দ্ৰং চকোরস্তথা ।
চেতো ঝাঙ্কতি মামকং পশুপতে চিন্মাৰগম্গ্যং ষিভো
গৌৰীনাথ ভৰত্পদাৰ্জযুগলং কৈৰল্যসোখ্যপ্ৰদম্ ॥ ৫৯॥

ৰোধস্তোযহৃতঃ শ্ৰমেণ পথিকশ্ছাযাং তৰোরষ্টিতো
ভীতঃ স্বৰস্বথগৃহং গৃহস্বথমতিথিৰদীনঃ প্ৰভুং ধাৰিমকম্ ।
দীপং সন্তমসাকুলশ্চ শিথিনং শীতাৰ্ভতস্তৰং তথা
চেতঃ সৰৰভযাপহং ৰৰজ সুখং শংভোঃ পদাঞ্জোৰুহম্ ॥ ৬০॥

অণ্ডেকালং নিজবীজসন্ততিরযস্কাণ্ডোপলং সুচিকা
সাধৰী নৈজৰিভুং লতা ক্ষিতিৰুহং সিন্ধুঃ সৰিদ্ৰল্লভম্ ।
প্ৰাপ্নোতীহ যথা তথা পশুপতেঃ পাদাৰিদ্ৰল্লভযং

চেতোৰ্ভিত্তিকৰূপেত্য তিষ্ঠতি সদা সা ভক্তিরিত্যুচ্যতে ॥ ৬১॥

আনন্দাশ্রুভিরাতনোতি পুলকং নৈরমল্যতচ্ছাদনং
ৰাচা শঙ্খমুখে স্থিথিতৈশ্চ জঠরাপূৰিতং চরিত্রামৃতৈঃ ।
রুদ্রাক্ষৈরভসিতেন দেৰ বপুষো রক্ষাং ভবদ্ভাৰনা-
পর্যণ্ডেক বিনিবেশ্য ভক্তিজননী ভক্তারভকং রক্ষতি ॥ ৬২॥

মারগাৰরিততপাদুকা পশুপতেরঙ্গস্য কুরচাযতে
গণ্ডুষাংবুনিষেচনং পুররিপোরিদৰযাভিষেকাযতে ।
কিংচিদ্ভক্ষিতমাংসশেষকবলং নৰেযাপহারাযতে
ভক্তিঃ কিং ন করোত্যাহো বনচরো ভক্তাৰতংসাযতে ॥ ৬৩॥

বক্ষস্তাডনমন্তুকস্য কঠিনাপস্মারসংমরদনং
ভূভূতপর্যাটনং নমস্‌সুরশিরঃকোটিরসংঘরষণম্ ।
করেমদং মৃদুলস্য তাৰকপদদ্বন্দ্বৰস্য গোৰীপতে
মছেতোমণিপাদুকাবিহরণং শংভো সদাগীকুরু ॥ ৬৪॥

বক্ষস্তাডনশঙ্কযা বিচলিতো বৈবস্বতো নিরজরাঃ
কোটীরোজ্জ্বলরত্নদীপকলিকানীৰাজনং কুরবতে ।
দৃষ্ট্বা মুক্তিবধুস্তনোতি নিভৃতশ্লেষং ভৰানীপতে
যছেতস্তৰ পাদপদ্মভজনং তস্যেহ কিং দুরলভম্ ॥ ৬৫॥

ক্রীডারথং সৃজসি প্রপঞ্চমখিলং ক্রীডাম্‌গাস্তে জনাঃ
যত্‌করমাচরিতং মযা চ ভবতঃ প্রীত্যে ভবত্যেৰ তৎ ।
শংভো স্বৰস্য কুতুহলস্য করণং মছেষ্টিতং নিশ্চিতং
তস্মান্মামকরক্ষণং পশুপতে করতৰযমেৰ ত্বযা ॥ ৬৬॥

বহুবিধপারিতোষবাষ্পপূর-
স্ফুটপুলকাঙ্কিতচারুভোগভূমিম্ ।
চিরপদফলকাঙ্কিসেবযমানাং
পরমসদাশিবভাৰনাং প্রপদ্যে ॥ ৬৭॥

অমিতমুদমৃতং মুল্লরদুহন্তীং
ৰিমলভৰত্পদগোষ্ঠমাৰসন্তীম্ ।
সদয় পশুপতে সুপুণ্যপাকাং
মম পৰিপালয় ভক্তিধেনুমেকাম্ ॥ ৬৮॥

জডতা পশুতা কলঙিকতা
কুটিলচরত্বং চ নাস্তি মযি দেৰ ।
অস্তি যদি ৰাজমোলে
ভৰদাভরণস্য নাস্মি কিং পাত্ৰম্ ॥ ৬৯॥

অৰহসি ৰহসি স্বৰতনত্রবুদ্ধ্যা
ৰরিৰসিতুং সুলভঃ প্ৰসন্নমূৰিতঃ ।
অগণিতফলদায়কঃ প্ৰভুৰেম
জগদধিকো হৃদি ৰাজশেখরোস্তি ॥ ৭০॥

আক্ৰচভক্তিগুণকুঞ্চিতভাৰচাপ-
যুক্তৈঃ শিৰস্মরণবাণগণৈরমোঘৈঃ ।
নিৰিজত্য কিল্বিঘরিপুন্ বিজয়ী সুধীন্দ্রঃ
সানন্দমাৰহতি সুস্থিথরৰাজলক্ষ্মীম্ ॥ ৭১॥

ধ্যানাঙ্কনেন সমৰেক্ষ্য তমঃপ্ৰদেশং
ভিত্ত্বা মহাবলিভিৰীশ্বৰনামমনৈত্রৈঃ ।
দিৰযাশ্ৰিতং ভুজগভূষণমুদ্বহন্তি
যে পাদপদ্মমিহ তে শিৰ তে ক্তারথাঃ ॥ ৭২॥

ভুদারতামুদবহদ্যদপেক্ষয়া শ্ৰী-
ভুদার এৰ কিমতঃ সুমতে লভস্বৰ ।
কেদারমাকলিতমুক্তিমহৌষধীনাং
পাদাৰিৰিন্দভজনং পৰমেশ্বৰস্য । ৭৩॥

আশাপাশক্লেশদূৰৰাসনাদি-

ভেদোদ্যুত্বেরিদৰযগন্ধৈরমন্দৈঃ ।
আশাশাটীকস্য পাদারবিন্দং
চেতঃপেটীং বাসিতাং মে তনোতু ॥ ৭৪॥

কল্যাণিনাং সরসচিত্রগতিং সৰেগং
সরেবঙ্গিতত্তমনঘং ধ্রুবলক্ষণাঢ্যম্ ।
চেতসুরঙ্গমধিরুহ্য চর স্মরারে
নেতঃ সমস্তজগতাং বৃষভাধিকট ॥ ৭৫॥

ভক্তিরমহেশপদপুঙ্করমাবসন্তী
কাদম্বিনীৰ কুরুতে পরিতোষবরষম্ ।
সংপূরিতো ভবতি যস্য মনস্তটাক-
স্তজ্জন্মসসামখিলং সফলং চ নান্যৎ ॥ ৭৬॥

বুদ্ধিঃস্থিথরা ভবিতুমীশ্বরপাদপদ্ম-
সত্ত্বা বধুরিবরহিণীৰ সদা স্মরন্তী ।
সদভাবনাস্মরণদরশনকীরতনাদি
সংমোহিতেষ শিবমনত্রজপেন বিন্তে ॥ ৭৭॥

সদুপচারবিধিষ্বনুবোধিতাং
সৰ্বিনয়াং সহৃদয়ং সদুপাশ্রিতাম্ ।
মম সমুদধর বুদ্ধিমিমাং প্রভো
বরগুণেন নবোঢ়বধুমিৰ ॥ ৭৮॥

নিত্যং যোগিমনঃ সরোজদলসঞ্চারক্ষমস্তবতক্রমঃ
শংভো তেন কথং কঠোরযমরাড্ৰক্ষঃকৰাটক্ষতিঃ ।
অতন্তুং মৃদুলং অবদাঙ্গিষ্ময়ুগলং হা মে মনশ্চিন্তয়-
তেতল্লোচনগোচরং কুরু বিভো হস্তেন সংবাহয়ে ॥ ৭৯॥

এষাতেষ জনিং মনোস্য কঠিনং তস্মিন্নটানীতি ম-
দ্রক্ষায়ৈ গিরিসীম্নি কোমলপদন্যাসঃ পুরাভ্যাসিতঃ ।

নোচেদিৰযগ্ৰহান্তরেষু সুমনস্তলেপেষু বেদ্যাदिषु
प्रायः सत्सु शिलातलेषु नटनः शंभो किमरथः तव ॥ ८०॥

कंचिक्कालमुमामहेश भवतः पादारविन्दारचनैः
कंचिदध्यानसमाधिभिश्च नतिभिः कंचिक्कथाकरणैः ।
कंचिं कंचिदबेष्कनैश्च नुतिभिः कंचिदशामीदृशीं
यः प्राप्नोति मुदा अबरिपतमना जीबन् स मुक्तः खलु
॥ ८१॥

वाणत्रः बृषभत्रमरधरपुषा भार्यात्रमार्यापते
घोणित्रः सखिता मदम्बरहता चेत्यादि रूपः दधौ ।
अत्रपादे नयनारपणः च कृतवान् अबदेहभागो हरिः
पुज्यात्पुज्यतरः स एव हि न चेत् को वा तदान्योधिकः ॥ ८२॥

जननमृतियुतानां सेवया देवतानां
न भवति सुखलेशः संशयो नास्ति तत्र ।
अजनिमृतरूपः साम्बमीशः भजन्ते
य इह परमसोखाः ते हि धन्या लभन्ते ॥ ८३॥

शिव तव परिचर्यासन्निधानाय गौर्या
भव मम गुणधुर्याः बुद्धिकन्याः प्रदास्ये ।
सकलभुवनवक्त्रो सच्चिदानन्दसिक्त्रो
सदय हृदयगेहे सरवदा संवस त्रम् ॥ ८४॥

जलधिमथनदम्फो नैव पातालभेदी
न च वनमृगयायां नैव लुब्धः प्रवीणः ।
अशनकुसुमभुषारस्त्रमुखाः सपर्याः
कथय कथमहं ते कल्पयानीन्दुमोले ॥ ८५॥

पुजाद्रवयसम्पदधयो विरचिताः पूजाः कथं कुरमहे
पक्वित्रः न च वा किञ्चित्त्रमपि न प्राप्तुं मया दुरलभम् ।

জানে মস্তকমণ্ডিষ্পল্লবমুমাজানে ন তেহং ষিভো
ন জ্ঞাতং হি পিতামহেন হরিণা তত্তেবন তদুপিণা ॥ ৮৬॥

অশলং গরলং ফণী কলাপো
বসনং চরম চ বাহনং মহোক্ষঃ ।
মম দাস্যসি কিং কিমস্তি শংভো
তব পাদাম্বুজভক্তিমেব দেহি ॥ ৮৭॥

যদা কৃতাংভোনিধিসেতুবন্ধনঃ
করস্থলাধঃকৃতপরবতাধিপঃ ।
ভবানি তে লঙ্ঘিতপদ্ব্যসংভবঃ
তদা শিবারচাস্তবভাবনক্ষমঃ ॥ ৮৮॥

নতিভিরনুতিভিস্তবমীশপূজা-
বিধিভিরধ্যানসমাধিভিরন তুষ্টঃ ।
ধনুষা মুসলেন চাশ্তভিরবা
বদ তে প্রীতিকরং তথা করোমি ॥ ৮৯॥

বচসা চরিতং বদামি শংভো-
রহমুদ্যোগবিধাসু তেপ্রসক্তঃ ।
মনসা কৃতিমীশ্বরস্য সেবে
শিরসা চৈব সদাশিবং নমামি ॥ ৯০॥

আদ্যাবিদ্যা হৃদ্বতা নিরগতাসী-
দ্বিবিদ্যা হৃদ্যা হৃদ্বতা ত্বত্প্রসাদাৎ ।
সেবে নিত্যং শ্রীকরং ত্বত্পদাঙ্জং
ভাবে মুক্তেরভাজনং রাজমোলে ॥ ৯১॥

দুরীকৃতানি দুরিতানি দুরক্ষরাণি
দৌরভাগ্যদুঃখদুরহংকৃতিদুরবচাংসি ।
সারং ত্বদীযচরিতং নিতরাং পিবন্তুঃ

গৌরীশ মামিহ সমুদধর সত্ৰকটাক্ষৈঃ ॥ ৯২॥

সোমকলাধরমোলৌ

কোমলঘনকন্ধরে মহামহসি ।

স্বামিনি গিরিজানাথে

মামকহৃদয়ং নিরন্তরং রমতাম্ ॥ ৯৩॥

সা রসনা তে নযনে

তাৰেৰ কৰৌ স এৰ কৃতকৃত্যঃ ।

যা যে যৌ যৌ ভরগং

ৰদতীক্ষেতে সদাৰচতঃ স্মরতি ॥ ৯৪॥

অতিমৃদুলৌ মম চরণা-

ৰতিকঠিনং তে মনো ভৰানীশ ।

ইতি বিচিকিত্সাং সংত্যজ

শিৰ কথমাসীদ্বিরৌ তথা প্রবেশঃ ॥ ৯৫॥

ধৈর্যাঙ্কুশেন নিভৃতং

রভসাদাক্ষ্য ভক্তিশৃঙ্খলয়া ।

পূরহর চরণালানে

হৃদয়মদেভং বধান চিদ্যনৈত্রঃ ॥ ৯৬॥

প্রচরত্যভিতঃ প্রগল্ভবৃত্ত্যা

মদৰানেষ মনঃ করী গরীযান্ ।

পরিগৃহ্য নযেন ভক্তিরজ্জ্বা

পরম স্থাণুপদং দৃঢ়ং নযামুম্ ॥ ৯৭॥

সরবালংকারযুক্তাং সরলপদযুতাং সাধুবৃত্তাং সুবরণাং

সন্দিভঃসংস্ফুযমানাং সরসগুণযুতাং লক্ষিতাং লক্ষণাত্যাম্ ।

উদ্যদ্ভূষাৰিশেষামুপগতৰিনযাং দ্যোতমানাৰথৰেখাং

কল্যাণীং দেৰ গৌরীপ্ৰিয মম কৰিতাকন্যাকাং ত্বং গৃহাণ

॥ ৯৮॥

ইদং তে যুক্তং বা পরমশিব কারুণ্যজলধে
গতৌ তির্যগ্রূপং তব পদশিরোদরশনধিয়া ।
হরিব্রহ্মাণৌ তৌ দিবি ভূবি চরন্তৌ শ্রমযুতো
কথং শংভো স্বামিন্ কথয মম বেদ্যোসি পুরতঃ ॥ ৯৯॥

স্তোত্রৈণালমহং প্রবচ্ছি ন মৃষা দেবা বিরিঞ্চাদযঃ
সুত্যানং গণনাপ্রসঙ্গসময়ে ত্বামগ্রগণ্যং বিদুঃ ।
মাহাত্ম্যাগ্রবিচারণপ্রকরণে ধানাতুষস্তোমব-
দধুতাস্ত্বাং বিদুরুত্তমোত্তমফলং শংভো ভবত্বেসৰকাঃ ॥ ১০০॥

॥ ইতি শ্রীমচ্ছঙ্করাচার্যবিরচিত
শিবানন্দলহরী সমাপ্তা ॥